

بیشوایی که هرگز به پیروانش دروغ نمی گوید

شکست اتحادیه اروپا در بازنگری توافق نامه شراکت با رژیم یهود

استاد احمد الخطاونی

اتحادیه اروپا در ۲۰ ژوئن گذشته گزارشی منتشر کرد که در آن، رژیم یهود را به دلیل تجاوز به غزه محکوم نمود و به نتایجی رسید که آن‌ها را «ظرف‌ناک» توصیف کرده و تحت عنوان «نقض‌های احتمالی» توسط رژیم یهود علیه فلسطینیان طبقه‌بندی کرد؛ نقض‌هایی که به نادره‌گفتن حقوق بشر در نوار غزه منجر شده و این امر با احکام ماده دوم توافق‌نامه شراکت اروپا با یهود مغایرت دارد.

این گزارش در ارزیابی خود به نتایج سازمان‌های مستقل بین‌المللی چون دادگاه بین‌المللی دادگستری و آژانس‌های سازمان ملل متحد تکیه کرده و نتیجه گرفته است که نشانه‌های روشنی از نقض حقوق بشر توسط رژیم یهود وجود دارد؛ به‌ویژه در سایه حمله به غزه و محدودیت‌های شدید اعمال‌شده بر ورود کمک‌های انسانی به این منطقه که همین امر موجب هشداری در باره وقوع قطعی احتمالی در میان مردم غزه شده است و به واکامت وضعیت انسانی در آنجا انجامیده است. این وضعیت همچنین باعث افزایش صداهای اروپایی‌شده که خواهان اتخاذ اقدامات ملموس برای فشار بر رژیم یهود به‌منظور توقف سیاست‌هایی هستند که به این نتایج که ناقض حقوق بشر است، منجر می‌شود؛ به‌ویژه در ارتباط با توافق‌نامه شراکت با رژیم یهود که در ماده دوم خود تصریح می‌کند روابط بین دو طرف باید بر پایه احترام به حقوق بشر و اصول دموکراتیک بنا شود و این اصل به‌عنوان عنصری اساسی از توافق‌نامه شراکت تلقی می‌گردد. کایا کالاس، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، در ماه مه ۲۰۲۵ اعلام کرد بود که اکثریت بزرگی در اتحادیه اروپا از بازنگری ماده دوم توافق‌نامه شراکت با رژیم یهود حمایت می‌کنند و تأکید کرده بود که وضعیت در غزه فاجعه‌بار است و کمک‌هایی که رژیم یهود اجازه ورود آن‌ها را داده، چیزی بیش از قطره‌ای در بحر نیست.

اما وزیر امور خارجه فرانسه، ژان نول بارو، تصریح کرد که بازنگری اتحادیه اروپا به‌وضوح نشان داده که رژیم یهود ماده دوم این توافق‌نامه را که مربوط به احترام به حقوق بشر است، نقض کرده و خواستار گرفتن درس و عبرت از این موضوع شد. سخت‌گیرترین کشورهای اتحادیه اروپا در برابر رژیم یهود، اسپانیا، ایرلند و اسلوونی بودند؛ این کشورها فلسطین را به رسمیت شناختند و به‌صورت آشکار از حقوق سیاسی فلسطینیان حمایت کردند و بر سایر اعضای اتحادیه اروپا فشار آوردند تا نقض رژیم یهود نسبت به مقررات توافق‌نامه شراکت را موردبررسی قرار دهند. سوند و آلمان نیز اتخاذ خود را از رژیم یهود به‌دلیل وضعیت انسانی و کمبود ورود کمک‌ها به غزه شدت بخشیدند؛ سوند خواستار اعمال تحریم‌های اروپایی علیه رژیم یهود شد، درحالی‌که آلمان تنها به تشدید لحن خود نسبت به آن و مقصر دانستن رژیم یهود در قبال واکامت اوضاع انسانی در غزه بسنده کرد.

با وجود این اظهارنظرهای محکوم‌کننده نسبت به اقدامات ناقض حقوق بشر توسط رژیم یهود در فلسطین، اتحادیه اروپا در نشست اخیر خود در بروکسل، پنج‌شنبه ۲۶ ژوئن گذشته، نتوانست هیچ‌گونه اقدام تنبیهی علیه رژیم یهود اتخاذ کند

و حتی موفق به بازنگری مفاد شراکت با این رژیم به‌خاطر نقض مریخ بند دوم مرتبط با حقوق بشر نشد و صرفاً به ادامه بحث درباره راه‌های پیگیری در ماه ژوئیه، با توجه به تحولات میدانی، بسنده کرد. بنیاده یپانی نشست اتحادیه اروپا تنها به ابراز تأسف عمیق نسبت به وضعیت انسانی فاجعه‌بار در غزه، از جمله تعداد غیرقابل‌قبول قربانیان غیرنظامی و سطح بالای قطعی، اکتفا کرد و رژیم یهود را به رفع کامل محاصره غزه و اجازه ورود فوری و بدون قید و شرط کمک‌های انسانی فراخواند و همچنین بر ضرورت توزیع پایدار این کمک‌ها در سطح گسترده در داخل غزه تأکید نمود. در بیانیه، بر لزوم توانمندسازی سازمان ملل متحد، آژانس‌های وابسته و سازمان‌های انسان‌دوستانه برای فعالیت مستقل و بی‌طرف به‌منظور نجات جان‌ها و کاهش رنج‌ها تأکید شد. شورای اروپا همچنین محکومیت‌شدید خود را نسبت به تشدید خشونت در کرانه باختری، از جمله شرق قدس، به‌دنبال افزایش خشونت شهرک‌نشینان، گسترش شهرک‌سازی‌های غیرقانونی و تداوم عملیات نظامی رژیم یهود در مناطق اشغالی فلسطین، اعلام کرد. اتحادیه اروپا بزرگ‌ترین شریک تجاری رژیم یهود به شمار می‌رود که همین امر باعث می‌شود هرگونه اقدام تنبیهی احتمالی علیه این رژیم اگر اتخاذ شود، ضربه‌های اقتصادی سنگین برای آن باشد.

در کنار این انتقادات، کشورهای دیگری در اتحادیه، مانند مجارستان و چک، به‌شدت با اتخاذ اقدامات تنبیهی سخت علیه رژیم یهود یا اجرای احکام جلب بین‌المللی صادره علیه مسئولان مخالفت کردند. در نتیجه، اتحادیه اروپا در مسئله بازنگری توافق‌نامه شراکت با رژیم یهود همچنان درجا می‌زند و بر سر دو راهی قرار دارد، با وجود آنکه به‌خوبی از نقض ماده دوم توافق‌نامه توسط این رژیم آگاه است، اما فقط بیانیه‌های لفظی صادر می‌کند که معمولاً به عمل تبدیل نمی‌شود؛ بنابراین عملاً هیچ امکانی برای اتخاذ توافق‌نامه یا اعمال تحریم‌های واقعی علیه رژیم یهود وجود ندارد.

عامل اصلی که مانع از اعمال تحریم توسط اتحادیه اروپا علیه رژیم یهود می‌شود، موضع ثابت و حمایت بی‌قیدوشرط آمریکا از این رژیم است، به‌گونه‌ای که هر کشور یا نهادی را که بخواهد علیه رژیم یهود اقدامی تنبیهی انجام دهد، مجازات می‌کند؛ ازاین‌رو اتحادیه اروپا از مواجهه با آمریکا هراس دارد و همین امر سبب می‌شود همواره در جایگاهی پایین‌تر از موضع آژانس قرار گیرد و یا تنها نقش مکمل و دنباله‌رو داشته باشد.

از سوی دیگر، اعمال تحریم از سوی اتحادیه اروپا علیه رژیم یهود، همان تأثیر اندک آن را نیز از بین می‌برد و این موضوع مانع از حضور یا تأثیرگذاری آن در کنار موضع آمریکا می‌شود.

افزون بر این، اتحادیه اروپا یک کشور واحد با تصمیم‌گیری آزاد و مستقل نیست، بلکه متشکل از بیست‌وهفت کشور است که به‌سادگی نمی‌توانن مواضع آن‌ها را یکپارچه کرد، به‌ویژه با وجود کشورهایمانند مجارستان، اتریش، ایتالیا، چک، بلغارستان و لهستان که معمولاً بدون هیچ تردیدی، جانب رژیم یهود را می‌گیرند.

ای مسلمانان؛ دشمنان بهتر از خودتان اندازه‌افتان را می‌دانند

ای مسلمانان! دشمن شما از این‌که برخی از شما سلاحی در اختیار داشته باشند که تهدیدش کند، دشمنان اندازه حقیقی شما را بهتر از خودتان می‌دانند. او به‌خوبی می‌داند که سرچشمه قدرت واقعی شما، در عقیده و مکتب‌ان نهفته است، همان عقیده‌ای که شما را پندران امتی قرارداد که برای مردم پدید آمده است، همان عقیده‌ای که شما را گواه بر مردم ساخت، آژانرو که پیام اسلام را به آنان می‌رساند.

عقیده‌ای که وحدت‌شما را واجب کرده است و چنگ شما را یکی و صلح شما را یکی قرارداده است؛ همان عقیده‌ای که وجودتان را به خداوند پیوند می‌زند؛ بر او توکل می‌کنید، از او یاری می‌جوید و تنها به مدد او بر دشمنان پیروز می‌شوید. ای مسلمانان! ممکن است کسی در میان شما بگوید: «حاکمان ما، را از قتال و جهاد بازمی‌دارند و ارتش‌هایی ما در کشورهایمان تابع فرمان همین حاکمان‌اند» و این یعنی شما دلیل وضعیت کنونی‌تان را به‌خوبی می‌دانید؛ می‌دانید چرا در برابر مشتی اندک از یهودیان اورشله‌اند از سرزمین‌های گوناگون، شکست‌خورده‌اید و می‌دانید چرا قدرتهای استعماری کافر غربی بر سرزمین‌هایمان مسلط شده‌اند.

پس باید نبرهای خشم و تغییرات را به‌وسیله این حاکمان فرومایه نشان‌نمود و تلاش‌هایتان را بر یک هدف متمرکز کنید: راهی از جنگل‌اتان و اقامه خلافتی واحد به‌فرمانروایی خلیفهای یگانه که شما را به کتاب خداوند و سنت پیامبر ادراره کنید. این است «حزب‌التحریر»، پیشگامی که این‌دروغ نیست و حامل طرح خلافت است؛ اکنون از شما یاری می‌طلبد تا وحدت‌تان را مقی کنید، رضایت‌پوردرگازان را به‌دست آورید و عزت و کرامت‌تان را بازگردانید. پس باری‌اش کنید.

تازه‌های جنگ در سودان

استاد عبد السلام اسحاق

الحو نیز فعال‌شده‌اند. شهر الابیف و حومه‌اش همچنان محته نبردهای پی‌درپی است. نیروهای واکنش سریع، استقرار خود را در شمال کردفان به‌شدت افزایش داده و در مناطقی چون دنکوج، خور طقت و رهید النوبه متمرکز شده‌اند. این نیروها بیش از ۴۰ روستا را در اطراف الابیف تصرف کردند تا حلقه محاصره بر این شهر راهبزدی را ناکثر کنند.

ارتش سودان نیز تجمعات نیروهای واکنش سریع را از طریق حملات هوایی هدف قرار می‌دهد تا مانع از استقرار آزادانه آنها در مناطق وسیع شود.

در جنوب کردفان، ارتش سودان وارد نبردهای سنگین در شهرهای بزرگ شده و اعلام کرده که کنترل شهر دنج، دومین شهر بزرگ این ایالت را به دست گرفته است.

جنبش خلق برای آزادی سودان شمال، توپخانه سنگین خود را در شهرهای دنج، کادولفی و ام‌رمیبه مستقر کرده و این شهرها را هدف گلوله‌باران قرار داده است و می‌گوید جاده بین کادولفی و دنج را قطع کند تا کنترل کامل بر آن به دست آورد.

نیروهای واکنش سریع اعلام کردند که مناطقی همچون الدیبات و الحماوی را در جنوب کردفان به کنترل خود درآورده‌اند. در غرب کردفان نیز مناطقی مانند الهیود، الخوی و الدیبات شاهد نبردهای سنگین و شرایط انسانی فاجعه‌آمیز هستند.

جنبش خلق برای آزادی سودان به رهبری عبدالعزیز الحلو نیز اعلام کرد که نیروهایش روز شنبه منطقه الحشول در ایالت جنوب کردفان را تصرف کرده‌اند؛ این اقدام باعث شد جاده اصلی میان دنج و کادولفی دوباره مسدود شود. طبق توضیح این جنبش، نیروهایش روز شنبه ۱۷ ژوئن حمله به پایگاه‌های الحشول و الکرفل را آغاز کردند و موفق به تسلط بر پایگاه الحشول شدند، سپس بمسوی پایگاه الکرفل پیشروی کردند. اما نیروهای مسلح دولت این دو منطقه را مجدداً بازپس گرفتند. بااین‌حال، جنبش خلق دوباره به منطقه الحشول حمله کرد و موفق شد کنترل کامل آن را به دست بگیرد و در نتیجه جاده اصلی میان دنج و کادولفی دوباره قطع شد.

این رویدادها در شمال و غرب کردفان موجب آوارگی هزاران نفر شد و شمار آوارگان داخلی به بیش از ۲۰۰ هزار نفر رسید که در مراکز اسکان شلوغ و فاقد امکانات مناسب زندگی می‌کنند. کمبود غذا، آب و دارو، بسیاری از شهرها و مناطق به محاصره شدید مهاجمان که منجر به کمبود شدید مواد غذایی شده و با افزایش چشمگیر قیمت کالاهای اساسی، فقر قطعی را به همراه دارد. فروپاشی خدمات اساسی، قطع ارتباطات، برق و آب آشامیدنی در مناطق بسیاری، بر شدت رنج مردم افزوده است.

نگرانی‌ها درباره شیوع بیماری‌هایی مانند وبا افزایش یافته است؛ موارد مرگ ناشی از این بیماری به‌ویژه در شهرهای دنج، پایتخت، خرطوم، نیش‌بنده است و به‌دلیل آب سرد و نبود زیرساخت‌های درمانی و دارو.

ای مسلمانان؛ آیا هنوز ندانسته‌اید که چه کسی از این چند لعنتی که همه‌چیز را نابود کرده، بهره‌مند است؟ این آمریکاست که توفه را به دست فرزندان خودمان از نظامیان و غیرنظامیان اجرا می‌کند. پس جلوی آن را بگیرد تا کشور ما و سایر کشورهای مسلمان از ظلم این نظام‌های مستمگر نجات یابند و دولت عدالت، یعنی خلافت راشده بر منج نبوت را برپا کنیم.

دولت هندونی به تجاوزات و اقترای خود علیه حزب‌التحریر و جوانانش ادامه می‌دهد

در روز چهاردهم ژوئن ۲۰۲۵م، آژانس ملی تحقیقات هند یورش‌های هماهنگی را در سه منطقه از شهر نپوپال در ایالت مادیا پرادش؛ و در دو مکان دیگر در «جالاور» واقع در ایالت راجستان انجام داد؛ آن هم در چارچوب چیزی که «پرونده حزب‌التحریر» نامیده می‌شود. این آژانس مدعی شد که هدف از این عملیات، جمع‌آوری شواهد بیشتر علیه حزب‌التحریر بوده و ادعا کرد که «بازارهای دیجیتال و مدارک سرگورگانه هدف قرار داده است؛ که البته غالباً چیزی جز کتاب و لوازم‌التحریر معمولی نبوده است؛ پیش‌ازاین یورش‌ها، واحد مبارزه با تروریسم ارتش «جبارقاند» نیز دو تن را به اتهام مشابه بازداشت کرده بود. یادآور می‌شود که دولت هند در تاریخ ۱۵ اکتبر ۲۰۲۴

م، در اقدامی افکارانه، حزب‌التحریر را ممنوع‌الفعالیت اعلام کرد؛ به بهانه آن‌که این حزب به دنبال اقامه خلافت جهانی است و آن را به دروغ به افراط‌گرایی و تروریسم، نسبت داد.

تعلیق آژانس ملی تحقیقات در اثبات هیچ‌یک از این اتهامات تروریستی علیه حزب‌التحریر یا جوانانش ناکام مانده است. واقعیت این است که دولت‌های پی‌پی هند از جمله دولت کنونی بطور نظام‌مند مسلمانان، اقوام بومی و طبقات مظلوم مانند دالیت‌ها را از طریق سیاست‌های ژاندریستانه و قوانین سرگورگانه هدف قرار داده‌اند. قوانینی همچون قانون مدنی، قانون منع فعالیت‌های غیرقانونی، قانون امنیت ملی و قانون نیروهای مسلح، برای خاموش کردن صدای مخالفان و ترساندن مسلمانان به‌کار گرفته شده‌اند؛ تا جایی که قضایی‌ات کرده‌ای هراس ایجادشده و مسلمانان به‌شهرودندی درجه‌ود تبدیل‌شده‌اند. دولت فعلی این رویکرد را تشدید کرده و با محدود کردن حقوق قانونی و اعمال فشارهای تعقیب‌آمیز، از مسلمانان خواسته است وفاداری خود را به‌طور اغراق‌آمیز و فختبار اثبات کنند. بااین‌حال، مسلمانان هند همچنان پایدار مانده‌اند و از ایمان و میراث تاریخی خود نیرو می‌گیرند و در برابر روایت‌های قوم‌گرایانه و تفرقه‌افکنانه، سر خم نمی‌کنند.

نشست ناتو در لاهه: نقطه عطفی در تاریخ آن

استاد اسعد منصور

نشست سران ناتو در شهر لاهه هلند در تاریخ ۲۵ ژوئن ۲۰۲۵ به کار خود پایان داد و طی آن، توافق شد به بوجه دفاعی اعضا تا سال ۲۰۳۵ به ۵۰٪ه افزایش داخلی افزایش یابد. بهجز اسپانیا، سایر ۳۲ کشور عضو ناتو پذیرفتند که سالانه ۲/۵٪ از تولید ناخالص داخلی خود را به هزینه‌های نظامی اختصاص دهند و ۱۰٪ دیگر را صرف حوزه‌های امنیتی گسترده‌تری مانند امنیت سایبری و جابه‌جایی نظامی کنند.

در بیانیه پایانی این نشست آمده بود: «با دیگر بر تعهد راسخ خود به دفاع مشترک آن‌گونه که در ماده پنجم پیمان واشنگتن آمده تأکید می‌ورزیم؛ که هر حمله‌ای به یکی از ما، حمله‌ای به همه «ماست». این در حالی بود که پیش‌تر، تردیدهایی در مورد پایبندی رئیس‌جمهور آمریکا، دونالد ترامپ، به این اصل مطرح شده بود. او در نشست، از اعضای ناتو خواست که از این سطح از هزینه‌ها بایزیند باشند و تهدید کرد که اگر چنین نکنند، آمریکا از دفاع از آن‌ها و حتی از خود ناتو کنار خواهد کشید. چرا که اروپایی‌ها مبالغه‌ناچیزی را برای دفاع از خود خرج می‌کنند. ترامپ پس از موافقت آن‌ها گفت، سال‌هاست از آن‌ها خواست‌ام که بوجه نظامی‌شان را به ۵۰٪ برسانند و حالا این کار را خواهند کرد... این خبر بسیار مهمی است... ما در کنارشان خواهیم بود و پس با لحنی آشتی‌جویانه افزود: «این پیروزی بزرگی برای همه است.»

به همین دلیل، فضای نشست ملو از تنش بود و این تنش می‌توانست به فروپاشی ناتو بینجامد؛ اما اروپایی‌ها، زیر فشار و تهدیدات ترامپ، تسلیم شدند و از درگیری مستقیم با او اجتناب کردند.

چراکه بسیار شکیباند و همچنان مایل به تکیه بر آمریکایی‌ها از زمان پایان جنگ جهانی دوم، به ملم و رفاخ خو گرفته‌اند و از جنگ بی‌زارند؛ چراکه آن جنگ ده‌ها میلیون کشته بر جای گذاشت و کشورهایی‌شان را ویران کرد و این نتیجه کشمکش‌شان برای سلطه بود. ملی‌گرایی افراطی آنها چنگ‌ها در اروپا برافروخته است و این‌ها غلبه ناتوانسته به مبنای باطل سرمایه‌داری خود، آن را درمان داد تا ملت‌ها را در قلابی یک‌پارچه خوب ناید. بر خلاف اسلام که ملت مسلمان را در بوت‌های گردآورد و ملی‌گرایی را از ریشه درمان کرد. از همین رو، آن‌ها از همان ابتدا به آمریکا پناه بردند تا در برابر تهدیدات اتحاد جماهیر شوروی از آن‌ها دفاع کنند؛ شوروی که بخش عمیقی از اروپا را تحت کنترل داشت.

بدین ترتیب، ناتو در سال ۱۹۴۹ تأسیس شد؛ اما پس از فروپاشی شوروی، پیمان ورشو و سقوط کمونیسم در سال ۱۹۹۱، دیگر نیازی به ناتو نبود و

زمنه‌هایی دربارۀ انحلال آن و قطع هزینه‌های بگوش رسید. آمریکا به بخش عمده هزینه‌های ناتو را می‌پرداخت، تصمیم گرفت آن را حفظ کند تا سلطه‌اش بر اروپا ادامه یابد و از آن در مناطق دیگر نیز استفاده کند؛ چنان‌که آن را در جنگ افغانستان در سال ۲۰۰۱ به کار گرفت. سپس خواستار افزایش بوجه اعضای اعضا شد. در سال ۲۰۰۸ توافق شد که هر کشور عضو، ۲٪ از تولید ناخالص داخلی خود را صرف هزینه‌های دفاعی کند، اما بسیاری از کشورها این توافق را اجرا نکردند.

دلیل اصلی اصرار آمریکا برای افزایش سهم سایر کشورها در هزینه‌های نظامی این است که خود با بحران ناتو شدیدی روبرو شده‌است و چون ناتو برای دفاعی از آن‌ها به کار می‌رود، پس باید هزینه‌های آن را تقسیم کرد. در سال ۲۰۰۸، دیگر نیازی به ناتو نبود و زمانه‌هایی دربارۀ انحلال آن و قطع هزینه‌های بگوش رسید. آمریکا به بخش عمده هزینه‌های ناتو را می‌پرداخت، تصمیم گرفت آن را حفظ کند تا سلطه‌اش بر اروپا ادامه یابد و از آن در مناطق دیگر نیز استفاده کند؛ چنان‌که آن را در جنگ افغانستان در سال ۲۰۰۱ به کار گرفت. سپس خواستار افزایش بوجه اعضای اعضا شد. در سال ۲۰۰۸ توافق شد که هر کشور عضو، ۲٪ از تولید ناخالص داخلی خود را صرف هزینه‌های دفاعی کند، اما بسیاری از کشورها این توافق را اجرا نکردند.

دلیل اصلی اصرار آمریکا برای افزایش سهم سایر کشورها در هزینه‌های نظامی این است که خود با بحران ناتو شدیدی روبرو شده‌است و چون ناتو برای دفاعی از آن‌ها به کار می‌رود، پس باید هزینه‌های آن را تقسیم کرد. در سال ۲۰۰۸، دیگر نیازی به ناتو نبود و زمانه‌هایی دربارۀ انحلال آن و قطع هزینه‌های بگوش رسید. آمریکا به بخش عمده هزینه‌های ناتو را می‌پرداخت، تصمیم گرفت آن را حفظ کند تا سلطه‌اش بر اروپا ادامه یابد و از آن در مناطق دیگر نیز استفاده کند؛ چنان‌که آن را در جنگ افغانستان در سال ۲۰۰۱ به کار گرفت. سپس خواستار افزایش بوجه اعضای اعضا شد. در سال ۲۰۰۸ توافق شد که هر کشور عضو، ۲٪ از تولید ناخالص داخلی خود را صرف هزینه‌های دفاعی کند، اما بسیاری از کشورها این توافق را اجرا نکردند.

دلیل اصلی اصرار آمریکا برای افزایش سهم سایر کشورها در هزینه‌های نظامی این است که خود با بحران ناتو شدیدی روبرو شده‌است و چون ناتو برای دفاعی از آن‌ها به کار می‌رود، پس باید هزینه‌های آن را تقسیم کرد. در سال ۲۰۰۸، دیگر نیازی به ناتو نبود و زمانه‌هایی دربارۀ انحلال آن و قطع هزینه‌های بگوش رسید. آمریکا به بخش عمده هزینه‌های ناتو را می‌پرداخت، تصمیم گرفت آن را حفظ کند تا سلطه‌اش بر اروپا ادامه یابد و از آن در مناطق دیگر نیز استفاده کند؛ چنان‌که آن را در جنگ افغانستان در سال ۲۰۰۱ به کار گرفت. سپس خواستار افزایش بوجه اعضای اعضا شد. در سال ۲۰۰۸ توافق شد که هر کشور عضو، ۲٪ از تولید ناخالص داخلی خود را صرف هزینه‌های دفاعی کند، اما بسیاری از کشورها این توافق را اجرا نکردند.

توافق یوسی – طارق در لندن هدفش حفظ سلطه آمریکا است

در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، نخست‌وزیر دولت موقت بنگلادش، دکتر یوس که در لندن اقامت دارد، اما مردم بنگلادش را ناراض کرده است، آن‌هم با امضای توافقی سیاسی با طارق رحمن، نائین ریاست حزب ملی بنگلادش. این در حالی است که مردم بنگلادش هرگز نتوانسته‌اند سیاه فاساد طبقه حاکم حزب ملی را فروشان نکرده‌اند. در همین زمینه، دفتر مطبوعات حزب‌التحریر در ایالت بنگلادش، در بیانیه‌ای مطبوعاتی هشدار داد که مردم بنگلادش هرگز هیچ توطئه‌ای را به‌محظور تثبیت سلطه کشورهای کافر و مشرک بر این سرزمین اسلامی صورت گیرد، تحمل نخواهند کرد. در وقت و طریقه مناسبی باید از سلطه حاکم مغفوری، حبیبیه، درس بگیرند. خادوند می‌تواند «الذین یتکفون الکافرین اولیاء، من کون المؤمنین انتمکون عندهم الحز» فان العزّة لله جمیعاً» «آنان که کافران را بجای مؤمنان دوست و یار خود می‌گیرند، این عزت را نزد آنان می‌جویند؟ درحالی‌که عزت کامل از آن خداوند است». به همین اساس، بر دولت موقت واجب است که فضای سیاسی مناسی را فراهم آورد تا به یک توافق سیاسی منتهی شود؛ توافقی که بر پایه تأسیس مردم و حفظ حاکمیت کشور باشد و متعصبان‌کننده از رهروا و خوسته‌های مردم و محقق‌کننده آن‌ها باشد. خادوند می‌فرماید: «إنما المؤمنون اخوة فاضلوا بین اولئهم فیکونکم اولئهم» «مؤمنان فقط برادر یکدیگرند؛ پس میان دو برادر خود آشتی دهید و از خادوند بریزد، کینه‌ها باشد که مردم صورت قرار گیرید». پس باید صفوفمان را با فراموش‌کردن اختلافات و کنارزدن کدبان و مشرکان یکپارچه کنیم.

ای‌مردم: مه‌با که بار دیگر از همان سوراخ نظام سرمایه‌داری سکولار گزیده شوید؛ آن‌هم از رهگذر سازشکاری سیاسی و تقسیم قدرت میان حاکم و وابسته به غرب، به‌ویژه آمریکا. بلکه واجب است که وحدت سیاسی‌های معقوف‌شود که به برپایی خلافت بر منج نبوت بینجامد؛ خلافتی که حافظ منافع امت اسلامی باشد.

جپانی که به دلار و نظام مالی آمریکا وابسته است، منزلق خواهد شد.

به همین دلیل، تهدید آمریکا علیه اروپایی‌ها برای افزایش بوجه نظامی، از دوران دموکرات‌ها در دولت اواما و بایدن آغاز شد؛ دولت‌هایی که نسبت به هم‌تایان جمهوری‌خواه خود، رویکرد دیپلماتیک‌تری دارند و فشارها و تهدیدات را بیشتر در پشت‌پرده اعمال می‌کنند.

در دوره اول ترامپ، این فشارها به‌صورت آشکار مطرح شد تا اعضای ناتو به تعهد ۲ درصدی پایبند شوند که ۱۹ کشور این تعهد را پذیرفتند. در دوره دوم ترامپ، اوسقف این مطالبه را تا ۵ درصد افزایش داد. ترامپ اصرار داشت که پیش از اجلاس اخیر ناتو، عضو آمریکا را به رخ بکشد و خواسته‌های خود را به اعضا دیکته کند؛ چنانکه با تکیه اعلام کرد، «هیچ ارتشی جز ارتش آمریکا نمی‌تواند چنین کاری انجام دهد» و به‌این‌ترتیب به توقف جنگ میان رژیم بیود و ایران پس از حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران اشاره کرد. شایان‌ذکر است که ناتو‌های ناتوامدی هسته‌ای ایران به سود اروپایی‌هاست؛ همان‌ها که از سال ۲۰۰۳ درباره فعالیت هسته‌ای ایران هشدار می‌دادند و پس از آژان، رژیم بیود از سال ۲۰۱۲ با تشویق اروپایی‌ها، تهدید به حمله به ایران و تأسیسات هسته‌ای آن می‌کرد. حال، آمریکا برای آن‌ها کاری را انجام داده که خوششان قادر به انجاشم نبودند و اکنون تلاش می‌کند خاورمیانه را جیدی بدون حضور اروپایی‌ها بسازد؛ بنابراین، راهی جز تبعیت از آمریکا برای اروپایی‌ها باقی نمانده، وگرنه همان اندک جایگاه باقیمانده خود را نیز در این منطقه از دست خواهند داد.

اروپایی‌ها تسلیم شدند؛ نخست‌وزیر بریتانیا، استارمز گفت: «برای تضمین امنیت شهروندان باید از اعطاف، سرت و دیگه علمی خبروردا باشیم». رئیس‌جمهور فرانسه، ماکرون و صدراعظم آلمان، میر ترس، نیز در مقاله‌ای مشترک در روزنامه «فایننشال تایمز» در ۲۳ ژوئن ۲۰۲۵، برای حفظ «فایننشال تایمز» در اروپا نیاز به بازتسلیم دارد؛ به‌ظاهر اینکه کسی ما را مجبور کرده، بلکه چون ما خود به مسئولیت‌ام در قبال مردم‌ان آگاهیم» آن‌ها خطاب به ترامپ گفتند: «منبع بی‌ثباتی در اروپا، روسیه است» و خواستار «افزایش فشار بر روسیه از طریق تحریم‌ها برای دستیابی به اتم‌ش در اوکراین» شدند؛ درحالی‌که توانایی‌شان آشکار است، زیرا بدون آمریکا از عهده این کار برنمی‌آیند. نخست‌وزیر بلژیک، دی ویفر، نیز گفت: «اروپا در این دوران بسیار سخت باید مسئولیت‌های خود را بر عهده بگیرد».

اروپایی‌ها پس از شعلهور شدن جنگ اوکراین، واقعاً با تهدید روسیه مواجه‌اند. اگر اشغال‌گری روسیه در اوکراین را بپذیرند، مسکو برای اشغال کشورهای بالتیک و لهستان نیز طمع خواهد کرد؛ چراکه این کشور، منطقه کالیبنیکراد را که بخشی از خاک روسیه است، در محاصره دارد. پوتین گفته بود: «غرب به رهبری آمریکا ما را فریب داد تا با سقوط دیرین‌ترین موافقت کنیم»؛ یعنی خروج از اروپا شرقی پس از فروپاشی شوروی. اگر آمریکا از اروپا حمایت نکند، آن‌ها توان دفاع از خود را ندارند. اروپا به‌شدت به آمریکا نیاز دارد. آلمان، به‌عنوان قدرت اصلی اروپا، طبق گفته کارستن برویبر، رئیس ستاد ارتش این کشور در ۲ مارس ۲۰۲۴، حداقل به ۵ تا ۸ سال زمان نیاز دارد تا برای مقابله با روسیه آماده شود. در همین حال، آمریکا تلاش دارد بیشتر هزینه‌های جنگ با روسیه را به گردن اروپا بیندازد. درحالی‌که خوش طوف را درگیر کرده است آن‌ها را نیز یکدیگر دور نگه دارد و هر دو را تضعیف کند و بین را از روسیه جدا سازد تا آمریکا بتواند در منحنه جهانی به‌ثباتی بازی کند.

ناتو، یک پیمان استعاری ملیپی است که مسلمانان را نیز تهدید می‌کند. پس رو نیست که نگزیم همچنان عضوی از آن باشد. مسلمانان باید مراقب رویارویی با این پیمان آماده شوند و این امری ممکن نیست مگر با اقامه خلافت راشده دوم بر منج نبوت و وحدت سرزمین‌ها و قدرت‌هایشان در دشمن الله سبحانه‌وتعالی و دشمن خودشان و دیگر دشمنان پنهان در میان‌شان از جمله مزدوران و دوستان مستعمران آمریکا با مرعوب کنند.

آیا کشوری که حاکمیتش نقض و امنیتش پایمال شود، همچنان دولت باقی می‌ماند؟!

استاد غاده عبد الجبار (ام اواب) ولایت سودان

دولت سودان بار دیگر از حمایت‌های بشردوستانه در محافل سیاسی برانگیخته است. بسیاری استقبال کرد، اما هم‌زمان بر آن تأکید نمود که با از ناظران این سازمان را بازوی نفوذ اروپا در هیچ‌گونه تخطفی که امنیت اجتماعی را خدشه‌دار آفریقا می‌دانند، این سازمان گرچه در قاهره کند یا از پوشش فعالیت‌های انسان‌دوستانه تحت عنوان «کار انسان‌دوستانه» فعالیت برای مقاصد سیاسی سو‌استفاده شود، مسامحه می‌کند، اما در واقع دست به اقداماتی می‌زند نخواهد کرد. «مالک عقار» معاون رئیس شورای که کاملاً با اصول بی‌طرفی و استقلال آن‌گونه حاکمیتی، در دیدار با هیئت سازمان فرانسوی که در قوانین بین‌المللی برای سازمان‌های فعال «برومیدیسین» به ریاست «اریک بلاشوو» و در مناطق بحر‌ان‌زده ذکرشده، در تضاد است. از به حضور دکتر «فنسنت داراک» مدیر منطقه‌ای، جمله فعالیت‌های مشکوک آن، کارگاهی بود که در از این سازمان خواست تا مسئله آشتی‌های آوریل ۲۰۲۴ در ژنو پایتخت سوئیس برگزار کرد، اجتماعی را در صدر برنامه‌های خود در سودان تحت عنوان بازگرداندن روند گذار دموکراتیک قرار دهد. (وطن‌الاعلامیة، ۱۶ ژوئن ۲۰۲۵ م) پس از جنگ. این کارگاه به‌مشکلی پنهانی و در قدیم گفته‌اند: «از کسی که خبری از او امید سوکت خبری تشکیل شد و در آن، نیروهای ضروری» «فنزنت نیست، برحز برای» سیاسی سودانی مانند «اتحاد آزادی و تغییر و مؤمن باید زیرک و هوشیار باشد، حسن‌ن شورای مرکزی» و دیگر احزاب سنتی وابسته به با احتیاط از آنچه به او آسیب می‌زند، در هم اروپا که در مسک مخالفان دولت «برهان» قرار آمیزد. چنان‌که سیدنا عمر رشی‌اللحمه دارند، صرف‌نداشتند.

فرمود: «من فریبکار نیستم و فریبکار نیز از زمان آغاز جنگ در پانزدهم آوریل ۲۰۲۳، رابطه نمی‌تواند مرا فریب دهد». تجربه ما با این‌گونه دولت سودان با برخی از اهداف بین‌المللی سازمان‌ها در گذشته نشان داده که هیچ‌گاه پرتنش بوده است. دولت بارها نسبت به کمک واقعی و بی‌طرفانه‌ای ارائه نداده‌اند، بلکه ارتزاف‌های رفشاری برخی از آن‌ها ناهاده هشدار گسترکز اهداف سیاسی بوده‌اند و فقط تقابلی داده اما همچنان به آن‌ها اجازه فعالیت می‌دهد. از انسان‌دوستی بر چهره زده‌اند. پرونده‌های به‌عنوان نمونه، پس‌ازآنکه دولت سودانی اجازه بسیاری فاش کرده‌اند که این سازمان‌ها در داد کمک‌های بشردوستانه از طریق گذرگاه گذشته به شورشیان جنوب سودان اسلحه مرزی «ادری» از کشور چاد وارد شود، برخی رسانده‌اند؛ در زمان عمر البشیر. سازمان «برومیدیسین» فرانسه، سازمانی رفتم و موضع‌گیری‌های سیاسی و میدانی اتخاذ است که مدعی فعالیت در زمینه میان‌جی‌گری و گردند؛ با به تمرکز کمک‌ها در مناطق تحت سیطره حل‌دگری‌های، به‌ویژه در کشورهایی از قاره نیروهای واکش سریع، با به چشم‌پوشی از آفریقا که با بحران‌های داخلی مواجه‌اند، نظیر جپانی‌که علیه غیرنظامیان رخ می‌دهد، با وجود سودان، لیبی و یالی.

از مهم‌ترین فعالیت‌های آن در سودان، تسهیل آن‌ها اتخاذ نکرده، با اینکه شواهد فراوانی وجود دارد برای میان هیئت دولت سودان با گروه‌های در آن اهداف پشت پرده و غیرشردوستانه مسلح در لیبی و نیجریا به هدف ادغام آن‌ها در روند این اقدامات پرده می‌دارند.

مسلح بوده است. همچنین این سازمان کارگاه‌های در همین راستا، «سلوی آدم بنیه» مسئول مشکوکی برگزار شده است؛ از جمله در ژانویه کمیسون کمک‌های انسان‌دوستانه در سودان، ۲۰۲۴ کارگاهی در قاهره درباره وضعیت انسانی اعلام کرد برخی از سازمان‌های خارجی از اختیارات دارفر برای نمود و احزاب متخاصم سودانی را به خود فراتر رفته‌اند و خارج از چارچوب‌های پای میز خود کشاند. درحالی‌که جاهلپی آن در تعیین‌شده فعالیت می‌کند. او هشدار داد که ایفای نقش سیاسی به نفع اروپا و بریتانیا کاملاً این تلفات می‌تواند آن‌ها را در معرض بازخواست متشود بود. همچنین در سوئیس کارگاهی برای قرار دهد.

گفت‌وگوی سودانی برگزار کرد که برخی نیروهای سیاسی از شرکت در آن خودداری نمودند؛ چراکه نیست، بلکه نقش آشکار حاکمیت ملی است. دعوت‌نامه‌ها را مشکوک و بدون هماهنگی رسمی بااین‌حال، واکش دولت تنها به گمنامی و دانسته بودند. این نشان می‌دهد که سازمان

مزبور برخی نیروهای سیاسی مزدبگیر را علیه معزود می‌شود؛ موضعی که از فضا و تسلیم در برخی دیگر بسیج می‌کند، نیروهایی که وابسته برابر استعمارگران کار حکایت دارد، براستی، آیا به دولت (مرد حمایت‌گرای) یا مخالفان مدنی کشوری که حاکمیتش نقض شده و امنیتش به (وابسته به برتانی) هستند. این دو، قدرت‌های بازی گرفته می‌شود، همچنان می‌تواند «دولت» استعمارگری‌اند که بر سر سودان نزاع دارند. خواهند شد؟!

از سوی دیگر، حامیان دولت مراحتاً این سازمان را متهم به دخالت در امور داخلی سودان و تلاش برای تأثیرگذاری بر روند سیاسی از پشت پرده. کند؟؛ تنها تکه‌هایی که شرع خدا را اجرا می‌کند دور از ناهادهای رسمی کشور کرده‌اند. برخی و از هیچ‌کس جز او نهم‌راشته است قدرت معتقدند که برومیدیسین، در حقیقت، پوششی این سازمان‌های فسادآفرین را مہار کند. تنها برای نفوذ اروپایی به‌ویژه بریتانیایی در سودان

و منطقه است. فعالیت‌های سازمان «برومیدیسین» فرانسه قییداً «مانا کافران، دشمنی آشکار برای شما در شرایط جنگی کثونی سودان، چنرال فراوانی هستند».

ادامه: هجرت، رویدادی سیاسی و بزرگ است که نوبدهش تأسیس نخستین دولت اسلام شد

اندک تلاش نمایند یعنی برای بازگرداندن حاکمیت اسلام به زمین بگویند تا در مقابل، نصرتی عظیم و آشکار از سوی الله سبحانه‌وتعالی تمییزشان شود. الله سبحانه‌وتعالی بر بندگان مومن خود که در آن زمان گروهی اندک و ناتوان در زمین بودند و از سوی جوامع حاکم کفر، تحت تعقیب قرار داشتند و بیم داشتند که مردم آن‌ها را از میان بردارند، منت نهاد و پس از هجرت، آنان را در دولت اسلامی نوپا در مدینه پناه داد و بر نصرت خویش باری‌شان کرد و از نعمت‌های پاکیزه روزیشان ساخت؛ چنان‌که، می‌فرماید: «وَإِذْ قَالَ قَیْلٌ مُّشْتَقِقُونَ مِنَ الْإِثْرِ تَخَافُونَ مِنْ تَخَفْکُمْ إِنَّا شَآءَ قَوْلَکُمْ وَإِذْکُمْ بَنَیْهُ وَزَعَّمْ مِنْ الْفِطَاةِ ۖ بِهٖ یَادُورُیْهُنَّکَ مَا رَکَ شَءَ کَرُوهَ ائْذَکَ وَضِیْقِیْ مِنْ سَرْمِیْنِ بُوْدِیْ وَ مَیْ تَسْرِیْجِیْدَ بِهٖ مَرْدَمَ شَما رَ بَرِیْأَیْهِ. ولی الله سبحانه‌وتعالی شما را پناه و مأوی داد و با معونت و باری خود شما را نیرو بخشید و غلام پاکیزه‌ای بهره شما کرد. این سنت الله سبحانه‌وتعالی در میان خلق است؛ سنتی که هیچ‌گاه دگرگون و تعدیل نمی‌شود و این‌چنین برای پیامبران پیشین نیز بوده است: «وَبَرِّئَ اَنْ تَمُنَ عَلٰی اَلَّذِیْنَ اَسْتَغْفُوْا مِنْ اِلٰهِ تَخَافُحُمْ وَتَعْلَمُحُمْ اَلْاَوَّلِیْنَ ۚ وَتَنْکُنْ لَہُمْ یَا لَیْلُ الْاُفْرَ ۚ هَآءِ هٰؤُلَآئِکَ مِنْ رَکَ شَءَ وَضِیْقِیْ ۚ وَتَآتٰنَافَنْ تَفْضَلْ مَآلِیْمْ وَ اِیْشٰنَ رَ بَرِیْآوِیْاَنْ وَ اِوَارَاشَنا سَازِیْمْ. ۱) این سنت تا روز قیامت برقرار است تا زمانی که الله سبحانه‌وتعالی زمین و هرآن‌چه بر آن است به بر ارت دهد. امروز این سنت در باره ما مسلمانان نیز صدق می‌کند؛ ما که ناتوانیم و به چندین کشور کوچک تسخیم‌شده‌ایم و کشورهای کافر استعمارگر بر ما مسلطه دارند. بااین‌حال، سرچشمه قدرت ما، الله سبحانه‌وتعالی، همچنان باقی است و باری‌کننده ما خواهد بود و دست او درباره ما همانند پیشینیان جاری می‌شود. ما امروز نیز توانایی آن را داریم که برای ساختن نهضتی نوین برای امت اسلامی تلاش کنیم و

اندک تلاش نمایند یعنی برای بازگرداندن حاکمیت اسلام به زمین بگویند تا در مقابل، نصرتی عظیم و آشکار از سوی الله سبحانه‌وتعالی تمییزشان شود. الله سبحانه‌وتعالی بر بندگان مومن خود که در آن زمان گروهی اندک و ناتوان در زمین بودند و از سوی جوامع حاکم کفر، تحت تعقیب قرار داشتند و بیم داشتند که مردم آن‌ها را از میان بردارند، منت نهاد و پس از هجرت، آنان را در دولت اسلامی نوپا در مدینه پناه داد و بر نصرت خویش باری‌شان کرد و از نعمت‌های پاکیزه روزیشان ساخت؛ چنان‌که، می‌فرماید: «وَإِذْ قَالَ قَیْلٌ مُّشْتَقِقُونَ مِنَ الْإِثْرِ تَخَافُونَ مِنْ تَخَفْکُمْ إِنَّا شَآءَ قَوْلَکُمْ وَإِذْکُمْ بَنَیْهُ وَزَعَّمْ مِنْ الْفِطَاةِ ۖ بِهٖ یَادُورُیْهُنَّکَ مَا رَکَ شَءَ کَرُوهَ ائْذَکَ وَضِیْقِیْ مِنْ سَرْمِیْنِ بُوْدِیْ وَ مَیْ تَسْرِیْجِیْدَ بِهٖ مَرْدَمَ شَما رَ بَرِیْآوِیْۚ ولی الله سبحانه‌وتعالی شما را پناه و مأوی داد و با معونت و باری خود شما را نیرو بخشید و غلام پاکیزه‌ای بهره شما کرد. این سنت الله سبحانه‌وتعالی در میان خلق است؛ سنتی که هیچ‌گاه دگرگون و تعدیل نمی‌شود و این‌چنین برای پیامبران پیشین نیز بوده است: «وَبَرِّئَ اَنْ تَمُنَ عَلٰی اَلَّذِیْنَ اَسْتَغْفُوْا مِنْ اِلٰهِ تَخَافُحُمْ وَتَعْلَمُحُمْ اَلْاَوَّلِیْنَ ۚ وَتَنْکُنْ لَہُمْ یَا لَیْلُ الْاُفْرَ ۚ هَآءِ هٰؤُلَآئِکَ مِنْ رَکَ شَءَ وَضِیْقِیْ ۚ وَتَآتٰنَافَنْ تَفْضَلْ مَآلِیْمْ وَ اِیْشٰنَ رَ بَرِیْآوِیْاَنْ وَ اِوَارَاشَنا سَازِیْمْ. ۱) این سنت تا روز قیامت برقرار است تا زمانی که الله سبحانه‌وتعالی زمین و هرآن‌چه بر آن است به بر ارت دهد. امروز این سنت در باره ما مسلمانان نیز صدق می‌کند؛ ما که ناتوانیم و به چندین کشور کوچک تسخیم‌شده‌ایم و کشورهای کافر استعمارگر بر ما مسلطه دارند. بااین‌حال، سرچشمه قدرت ما، الله سبحانه‌وتعالی، همچنان باقی است و باری‌کننده ما خواهد بود و دست او درباره ما همانند پیشینیان جاری می‌شود. ما امروز نیز توانایی آن را داریم که برای ساختن نهضتی نوین برای امت اسلامی تلاش کنیم و